

L'ÀNGEL DEL VESPRE

Thou, fair-haired Angel of the Evening...—BLAKE

PÀLLID àngel del vespre, que duus, en la penombra,
als teus cabells els últims raigs de sol,
i encens, sobre la llum que mor, estels sens nombre,
alta estela de glòria del teu vol;

ara que reflecteix l'aigua mig adormida
la tenebrosa algària dels teus ulls,
com una absència d'ànima s'estén la nostra vida
en la cansada pau on ens aculls.

Ara que inflama els núvols la resplendor que exhales,
els núvols, estrangers com el meu cor,
com enveja la càlida llum de les teves ales
tot el que viu, i pesa més quan mor!

Tot el que viu, mortal, i en un sol dia gasta
l'alegria d'una alba virginal.
Àngel silenciós, amb la teva ombra casta
torna'ns a la puresa matinal.

Esventa, amb la tenebra vibrant com una espasa,
la cendra d'aquest jorn que fou tan breu.
Fes, un instant només, pura com una brasa
la minúscula mort que creix dins meu.